

Ses og tredivte Møde.

Fredagen den 13de Januar 1888 Nr. 1.

Sekretæren, N. Nielsen, oplæste Protokollen for forrige Møde; denne blev derefter understrevet.

Formanden (Høgsbro): Ved Folkethingetsmanden for Maribo Amts 2den Valgkreds (Johannsen) er modtaget et Andragende fra forhenværende civil Arbejder ved Hørens Laboratorium, David Knudsen, om Understøttelse.

Ved Folkethingetsmanden for Veile Amts 1ste Valgkreds (Dusen) er modtaget et Andragende fra Enken efter Oversergent af Tøjhusafdelingen P. Chr. Lund, Thalia Lund af Kjøbenhavn om Understøttelse.

Begge disse Andragender ville blive overgivne til Finantsudvalget.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Fortættelse af første Behandling af Forslag til Lov om en overordentlig Bevilling til Landbefæstninger.

Sjær: Det er ikke min Mening at trække Forhandlingerne i Langdrag, men jeg anser det for nødvendigt i det Mindste at gjøre nogle Bemærkninger til den ærede Krigsminister. I sin Smøbegaaen af mit Foredrag igaar gjorde han den underlige Bemærkning til min Omtale af de 30 Milioner, som i sin Tid ere tilbudte fra vor Side, at det kunde vi sagtens tilbyde dengang, thi vi vidste godt, at Regjeringen ikke vilde gaa ind derpaa. Det har jeg aldrig vidst før nu, det er der i det Mindste Ingen, der har sagt os saa aabenbart før. At Regjeringen ikke kunde gaa ind derpaa, kunde

man nok tænke sig, men at Venstre har fremfat sit Forslag, fordi det vidste, at Regjeringen ikke vilde gaa ind derpaa, paastaar jeg er urigtigt, og jeg er vis paa, at jeg heri vil faae Støtte af Flere af dem, som dengang vare Medlemmer heraf Thinget. Det er altsaa i mine Dine en underlig Paastand af Krigsministeren. Saa søgte den ærede Krigsminister at svække Betydningen af den Autoritet, jeg har paaberaabt mig imod Anlæg af Fæstninger og specielt imod Kjøbenhavns Befæstning, nemlig afdøde Oberst Tscherning. Den ærede Krigsminister vil ikke tillægge hans Mening nogen videre Betydning førend efter 1864, og saa var Tscherning, saaledes som han udtrykte sig, forkuht og svækket, og af den Grund kunde hans Mening da heller ikke have synderlig Betydning. At Tscherning var forkuht over den hele Situation, det vide vi desværre Allesammen, men det var særlig over den Grundlovsforandring, som vi da havde faaet, og som førte til den nuværende Grundlov; det var over de Følger, som han forudsatte vilde komme, deraf, at han var forkuht, ikke over Andet, og hans Frygt har desværre deri viist sig fuldt begrundet. Det maa vi indrømme nu, at en af de største Ulykker, der er sket Demokratiet i Danmark, det var den Grundlovsforandring, vi gif ind paa den Gang; det er det, der blandt Andet gjør, at den ærede Krigsminister og hans Kolleger kunne reise en saadan Modstand imod os som nu. Men jeg vil gjøre den ærede Krigsminister opmærksom paa, at Oberst Tscherning har udtalt sig baade om Fæstninger og om alt Militærvæsen længe før 1864. I det gamle Rigsraad af 2den Oktober 1855 finder man, at der er ført lange Forhandlinger, jeg kan gjerne sige om alt Militærvæsen, men især ogsaa om selve Kjøbenhavns Befæstning. Og der finde vi, at Tscherning ikke alene er imod Kjøbenhavns Befæstning, men imod en fuldstændig Befæstning af Dannevirke i sin Tid. Jeg har endnu ikke glemt Udtalelserne fra den Side om Dannevirkestillingens Befæstning og den Modstand, der reiste sig imod ham den Gang. Jeg skal citere hans Ord. Jeg har ganske vist ikke havt Tid til i Rigsraads-tidenden foruden det, jeg har funden, at lede alt det Øvrige op, men jeg husker det meget godt, og jeg skal være villig til at